

تحریف تاریخ اسلام به بلال حبشی رسید

بلال حبشی که به عنوان مؤذن صدر اسلام معروف است، در تمام طول فیلم ندای الله اکبر سر نمی دهد.

به گزارش آران نیوز: شاید چندان عجیب نیست که "بلال"، اولین فیلم بلند انیمیشن امارات متحده عربی، داستانی اساساً مذهبی درباره صدر اسلام را با تحریف روایت می کند: بلال حبشی که به عنوان مؤذن صدر اسلام معروف است، در تمام طول فیلم ندای الله اکبر سر نمی دهد.

نگاه سازندگان فیلم (آیمن جلال به عنوان نویسنده فیلمنامه و تهیه کننده، و خرم ه. علافی به عنوان کارگردان) به داستانی اسلامی، رویکردی اساساً شبیه به ساختار و ساز و کار کشوری چون امارات متحده عربی است که در میان کشورهای اسلامی به نظر می رسد قصد دارد اسلام تساهل گرایانه ای را ارائه کند.

در نتیجه تلاش سازندگان این فیلم، به عنوان اولین خالقان یک فیلم بلند انیمیشن که کاملاً در دویی تولید شده- و البته با استفاده از متخصصان کشورهای مختلف و با بودجه ای سی میلیون دلاری - با آن که اساساً داستان یکی از شخصیت های صدر اسلام را روایت می کند، اشاره مشخصی به دین اسلام ندارد و داستان بلال حبشی را صرفاً به عنوان برده ای دنبال می کند که تنها به دنبال رسیدن به آزادی و برابری برای انسان هاست.

استفاده از کارشناسان جهانی

آیمن جلال، تهیه کننده و نویسنده فیلمنامه این فیلم، در گفت و گو با مجله سینمایی ویرایتی گفته است که ۵۰۰۰ ساعت تنها صرف تحقیق درباره لباس های آن دوره شده و ۹۴۰ متر پارچه برای درک نوع لباس های آن زمان خریداری شده است.

جلال اشاره کرده است که متخصصان مختلفی از دنیای انیمیشن در این فیلم به کار گرفته شده اند، از بیست و دو ملیت مختلف، از جمله کارشناسان هالیوود که در ساخت فیلم هایی چون "شرک"، "۳۰۰" و "زندگی پی" همکاری کرده اند.

مخاطب غربی یا مخاطب اسلامی؟

به نظر می رسد سازندگان فیلم پیش از آن که به مخاطبان خود در کشورهای اسلامی نظر داشته باشند، قصد داشته اند تولیدی با استانداردهای جهانی ارائه کنند که همه نوع تماشاگری را راضی نگه دارد، از این رو فیلم به زبان انگلیسی ساخته شده است. با این حال به نظر می رسد راه باز کردن انیمیشنی از این دست در بازار سینماهای کشورهای اروپایی و آمریکا، کار چندان ساده ای نیست.

برده ای علیه برده داری

فیلم با کودکی بلال آغاز می کند و در ابتدا به نظر می رسد که مخاطبان کودک را مد نظر دارد، اما خیلی زود به فیلم جدی تری بدل می شود که مخاطب بزرگسال را نشانه می گیرد. بلال، کودک سیاهپوستی که با مادرش زندگی می کند، به همراه خواهرش به بردگی برده می شوند. سال های جوانی زندگی او را می بینیم که در مکه، زیر دست بنی امیه، زجر می کشد اما آموزه های مادرش را به خاطر دارد که روزی باید بندهای درونش را باز کند تا به آزادی و آزادگی برسد.

سرانجام بلال علیه برده داری طغیان می کند و زیر یک سنگ بزرگ در میدان شهر هم فریاد برابری انسان ها سر می دهد. ابوبکر او را می خرد و از او به عنوان یک برادر یاد می کند و پس از هجرت به مدینه در جنگ با بنی امیه شرکت می کند و سرانجام مکه را فتح می کنند.

این داستانی است که همه مسلمانان می دانند. روایت فیلم هم نسبتاً وفادارانه است، اما فیلم عامدانه تنها بر شخصیت بلال تاکید می کند و از روایت داستانی اسلامی به شدت پرهیز دارد. در تمام طول فیلم نشانی از پیامبر مسلمانان نیست، هرچند بسیاری از تماشاگران غربی ممکن است ابوبکر را با حضرت محمد اشتباه بگیرند. برخی از تماشاگران غربی جشنواره دویی به گمان اینکه چهره حضرت محمد در فیلم نمایش داده شده - که علمای اسلام روا نمی دانند- تعجب کرده بودند.

اما فیلم در صحنه جنگ بدر، چهره امام اول شیعیان را به نمایش می گذارد که ممکن است خوشایند پیروان او نباشد. با آن که به نظر می رسد قصد سازندگان راضی نگه داشتن همه نوع تماشاگر است، با این حال بلال اگر نتواند تماشاگران جهانی را به خود جلب کند، به نظر می رسد در کشورهای اسلامی فیلمی بی سرو صدا نخواهد بود.

انیمیشن داستانی

فیلم بدون توجه به اعتقادات شدید مذهبی شخصیت اصلی داستان با نوشته ای در ابتدا تاکید می کند که بلال یکی از اولین چهره های شاخصی است که برای برابری و آزادی جنگید. فیلم به همین رویکرد تا انتها وفادار می ماند: نمایش شکل گیری انسان آزاده ای که علیه ظلم و تبعیض جنگید.

به همین دلیل شاید حتی زمانی که بلال در صحنه آخر، پس از فتح مکه، برای اذان گویی به بالای مسجد می رود و برای اذان گفتن دست بر صورتش می گذارد، تعجبی ندارد که صدای او را نمی شنویم و موسیقی پایانی تیتراژ جایگزین آن می شود.